

Skrevet. (F. Halle til dette. Den 2)

En underlig krig

Ytring

Et lite land ble angrepet av et større og prøvet å forsvare seg mot inntrengeren. Det utviklet seg til krigstilstand mellom de to land. Dessverre gikk det ikke så godt med forsvaret av det lille land. Dets tropper ble nedkjempet – den ene gruppe etter en annen måtte kapitulere til inntrengeren. Tilslutt hadde den siste divisjon kapitulert, de sivile myndigheter dro fra landet og overlot avviklingen av krigen til forsvarssjefen.

For ham var der to muligheter:

Han kunne si: Vi gir oss ikke! Vi fortsetter krigen, selv om hele vårt territorium er gått tapt. Vi kan bygge opp noe utenfor landet og være med på å befri vårt land. Inntrengeren vil da fortsatt være vår fiende og enhver fraternisering og forhandling selvsagt umulig. Generalen og flest mulig av hans offiserer måtte da gå i dekning eller komme seg ut av landet. Kanskje risikerte alle vernepliktige å måtte gå i krigsfangenskap.

Dette ville medført hårde tider for folket, med fortsatt krigstilstand i landet under inntrengers militære forvaltning. I betraktning av det lille som vel kunne oppnås gjennom en fortsatt krigstilstand beslut-

tet generalen å søke en ordning med inntrengeren så kunne spares for unødvendige lidelser.

Det ble sendt en forhandler til seierherrens overkommando. Tropper hadde han ikke å forhandle om, den siste divisjon hadde alt kapitulert, men nå gjaldt det forholdene i hele landet.

Seierherren var hård og visste hva han ville. Han etterlot ingen smutthull. Han forlangte sikker forpliktelse mot enhver innblanding i krigen så lenge han selv var i krig med andre land. Offiserene fikk tilbud om å avgi æresord på det samme for å unngå krigsfangenskap og de aller fleste benyttet seg av dette. (Generalen selv valgte frivillig krigsfangenskap i stedet for å avgi æresord – hva han nå mente med det). Alle våben og militære lagre måtte utleveres og alle opplysninger om militæranlegg, hindre, sjømerker, transportmidler og meget annet. Veier og flyplasser som var ødelagt måtte settes istand. *Forhandleren skrev under en avtale om alt dette. Til gjengjeld fikk det lille land en forholdsvis levelig okkupasjons-status.*

Krigen ble ført videre, sier noen, blant andre en professor i historie.

En underlig krig måtte det være.

Frode Halle,
Oslo

Dag og tid 26/6.86